

Brevieren door Brabant - 16
Den Bosch - Waalwijk
18,73 km

De bouw van de Sint Jan in den Bosch begon omstreeks 1380. Het werd op katholieke wijze gefinancierd; vooral schenkingen van rijken en aflaten van zondige gelovigen die hun zonden wilden afkopen. Tegenwoordig werkt dit niet meer. Maar mensen zijn nog steeds wel bereid om, vanuit hun persoonlijke betrokkenheid, een bijdrage te schenken voor een goed doel. Een mooi voorbeeld daarvan is de waterkrachtcentrale stroomopwaarts voor st. Michielsgestel. Door o.a. een crowdfundingactie kon men het hoogteverschil in de Dommel gebruiken om voor de bewoners van st. Michielsgestel stroom op te wekken.

Een reden dat [semi]overheden dit moeilijk zelf kunnen organiseren, ligt in een rekenmethode die in het begin van de 20e eeuw op gang deed maken.

Wanneer je in economisch opzicht kapitaal wilt investeren, dan wil je eerst weten hoeveel risico er is en hoe snel je geld wat zal gaan opbrengen. Voor bijvoorbeeld verzekeringen en aandelen kun je zo een vergelijking maken.

Voor milieueffecten e.d. gaat dit moeilijker; want hoeveel en hoe snel verwacht je rendement van je investering ten opzichte van de voordelen voor het milieu e.d.? Hoe moet je trouwens de gevolgen van een investering in veiligheid en milieu e.d. in geld uitdrukken? Vaak wordt dit dus dan in berekeningen en planningen niet [geheel] mee genomen, het wordt dan als PM [pro memorie] geboekt. En dan maar hopen dat het niet vergeten wordt.

Bij ruimtelijke projecten wordt wel vaker met de zogenaamde discontovoet gewerkt, zodat de verbetering van natuur en landschap dus wel in een onderlinge prijschaal te vergelijken is. Alleen de gebruikelijke discontovoet werkt vooral in het voordeel van de korte termijn.

Frank Ramsey [de uitvinder] van de discontovoet in 1928: het disconteren van de welvaart “ethisch onverdedigbaar [is] en slechts voortkomt uit een gebrekkige verbeelding”. Ook Roman Krznaric stelt in zijn boek “de goede voorouder” dat discontering een vorm van “intergenerationele onderdrukking” is. Des te langer in tijd iets goed zou moeten zijn voor toekomstige generaties, des te minder gewicht geeft discontering aan de belangen voor die toekomst. Een typisch voorbeeld van korte termijn denken ten opzichte van lange termijn denken [het zogenaamde kathedraal denken].

De Sint Jan is een mooi voorbeeld van dat kathedraal denken; niet precies weten waar je aan begint, maar wel met een gezamenlijk doel voor toekomstige generaties. Het zogenaamde Halve Zolenlijntje is dat minder. De laatste oplevering van deze spoorlijn was in 1890, omstreeks 1970 was de gehele lijn gesloten omdat het gegroeide vrachtverkeer over weg en water de lijn onrendabel maakte. Deze treinverbinding was trouwens geheel [7.611.396,55 gulden] betaald met Indonesisch geld. En zonder een discontovoet te gebruiken.

Open de wandelroute als GPS

